

विलाप

1

2

3

4

5

अध्याय 1

हाय! यरुशलेम मानिसहरूको भीडले भरिएको शहर थियो । तर अहिले यो शहर नित्तान्त शुन्य भएको छ । यरुशलेम एक समयमा संसारको प्रख्यात शहरहरूमध्ये एक थियो, तर अहिले यो एउटी शोकाकुल विधवा जस्तो भएको छ । यो शहर एक समयमा संसारका शहरहरूको बीचमा एउटी राजकुमारी जस्तै थिई । तर अहिले यो नोकर जस्तो भएको छ ।

2 त्यो रातभरी साह्रै दुख मानी रुन्छे । उसको गालामा आँसुको धारा बगिरहन्छ । उसलाई सान्त्वना दिने अहिले कोही पनि छैन यद्यपि एक समयमा विभिन्न जातिका मानिसहरू यसका साथीहरू हुने गर्थे । उसका सारा मित्रहरूले उसपट्टि पिट्यौं फर्काए । तिनीहरू अहिले उसको शत्रुहरू भएका छन् ।

3 यहूदा अति नै पीडित भए अनि यहूदलाई कैद बनाइयो । यहूदा अन्य जातिहरू माझमा बस्थे । तर उनले कतै शान्ति पाएनन् । मानिसहरू जसले उनलाई खेदे अनि समाते तिनीहरूले उसलाई साँघुरो खाडलमा समाते ।

4 सियोन जाने बाटो एकदम उदास छ । तिनीहरू दुखी छन् किनभने विदाको समयमा त्यहाँ कोही पनि आँउदैनन् । सियोनका सारा प्रवेशद्वारहरू भत्काईए । सियोनका सारा पूजाहारीहरू सुस्केरा मार्छन् सियोनका तरुनी केटीहरूलाई उठाएर लगियो । अनि यी सबै कुराहरूले सियोनप्रति आघात पर्थे ।

5 यरुशलेमका शत्रुहरू विजय भएका छन् । उनीहरू सफल भएका छन् । यरुशलेमले थुप्रै पापहरू गरेकाले परमप्रभुले दण्ड दिनुभएको छ । उसका नानीहरू शत्रुहरूद्वारा पक्कै टाढा लगिए ।

6 छोरी, सियोनको सुन्दरता लोप भएको छ । यसका राजकुमारीहरू चर्ने मैदान नपाएको मृगहरू जस्तै थिए । दुर्बल भएर तिनीहरू खेदनेहरूका अधि-अधि भागे ।

7 यरुशलेमले आफ्नो घर गुमाएको अनि चोट पाएको, अतीतमा उसित राम्रा-राम्रा चीजहरू भएको, सम्झन्छे । उसका मानिसहरूलाई शत्रुहरूले बन्दी बनाएको र आफूलाई मद्दत गर्ने कोही नभएको अवस्था सम्झन्छे । जब उसलाई आफ्नो शत्रुहरूले देखे तिनीहरू हाँसे किनभने ऊ ध्वंश भएकी थिई ।

8 यरुशलेमले धेरै पापहरू गरेकी थिई । अनि त्यसैले गर्दा ऊ ध्वंश भएकी छे । यो देखेर मानिसहरूले मुन्टो फर्काउँछन् । विगतका दिनहरूमा ती मानिसहरूले उसलाई माया गर्थे । तर अहिले उनीहरू उसलाई घृणा गर्छन् । उनीहरूले घृणा गर्छन् किनभने तिनीहरूले दुर्व्यवहार गरेकाछन् यरुशलेम रोइरहेकी छे र मुख फर्काउँछे ।

9 यरुशलेमको वस्त्रहरू कलंकित भएकाछन् । भविष्यमा हुन सक्ने कुरोलाई उसले सोचिन् । उसको दुर्दिनलाई यसको पतन भयङ्कर भयो । उसलाई सान्त्वना दिने कोही मानिस त्यहाँ भएनन् । ऊ भन्छे, “परमप्रभु, हेर्नुहोस् म कति दुःखित छु । हेर्नुहोस् मेरा शत्रुहरू कसरी आफूलाई महान सोचि रहेकाछन् ।”

10 शत्रुहरूले आफ्ना हात फैलाएका छन् । तिनीहरूले उसका सबै बहुमूल्य चीजहरू लगेका छन् । हे परमप्रभु! विदेशी जातिहरू उसको मन्दिरभित्र पसेको देखी तपाईंले भन्नुभएको थियो कि ती मानिसहरू हामीहरूसंग मिसिनु हुँदैन ।

11 यरुशलेमका सारा मानिसहरू विलाप गरिरहेकाछन् । उसका सबै मानिसहरू भोजन खोज्दैछन् । तिनीहरूले आफ्नो सारा सुन्दर चीजहरू खाने कुराहरूसित साट्दैछन् । तिनीहरूले यसो गर्दैछन् ताकि तिनीहरू बाँच्न सकुन् । यरुशलेम भन्छे, “हेर्नुहोस्, परमप्रभु मलाई हेर्नुहोस् । म तुच्छ ठानिन्छु ।

12 यताबाट भएर जाने सबै मानिसहरू, तिमीहरू पर्वाह गर्दैनौ । तर म प्रति हेर्नुहोस् के मेरो जस्तो पीडा कसैको छ? जुन मलाई आई पर्यो? के त्यहाँ मेरो जस्तै पीडा परमप्रभुले अरु कसैलाई दिनु भएको छ र? उहाँले मलाई क्रोधको समयमा दण्ड दिनु भएको हो ।

13 परमप्रभुले माथिबाट आगो पठाउनु भयो । त्यो आगो मेरो हड्डीहरू भित्र पस्यो । उहाँले मेरो खुट्टातिर जाल फिजाउनु भयो । उहाँले मलाई फर्काउनु भयो र मलाई बाँझो भूमि तुल्य बनाउँनु भयो । म दिनभरि शिथिल भएँ ।

- 14 “मेरा पापहरू जुवाजस्तै बाँधिएका छन् । ती पापहरू परमप्रभुकै हातद्वारा बाँधिएका छन् । परमप्रभुको जुवा मेरो गर्दनमाथि छ । परमप्रभुले मलाई कमजोर बनाउनु भएको छ । जुन मानिसहरूको विरुद्ध म उठ्न सक्तिनँ परमप्रभुले मलाई नै ती मानिसहरूकहाँ सुम्पिनुभएको छ ।
- 15 “शहरमा भएका मेरा बलिया सिपाहीहरूलाई परमप्रभुले रद्द गर्नु भएको थियो । अनि परमप्रभुले मेरो विरोधमा मानिसहरूको एक समूह पठाउनु भयो । उहाँले ती मानिसहरू मेरा जवान सिपाहीहरूलाई मार्न पठाउनुभयो । कोलमा परमप्रभुले यहूदाकी छोरीलाई दाख पेलें झैं पेल्नुभयो ।
- 16 “म यी सारा घटनाहरूको शोक मनाइ रहेको छु । मेरो आखाँहरूबाट आँसुको धारा बग्छन् । तर त्यहाँ मलाई सान्त्वना दिन मेरो नजीक कोही छैन । मलाई सान्त्वना दिन सक्ने त्यहाँ कोहि छैन । मेरा नानीहरू बाँझो भूमि जस्तै छन् । तिनीहरू यस्ता भए किनभने तिनीहरूका शत्रुले तिनीहरूलाई जिते ।”
- 17 सियोनले आफ्ना हातहरू फैलाई तर त्यहाँ उसलाई सान्त्वना दिन कोही पनि आएनन् । परमप्रभुले याकूबका शत्रुहरूलाई आदेश दिनुभएको थियो । परमप्रभुले शहर वरिपरि तिनीहरूलाई घेर्ने आदेश दिनु भएको थियो । यरूशलेम उसका ती शत्रुहरू माझ केही मात्रामा कलंकित भई ।
- 18 अब यरूशलेमले भन्छे, “मैले परमप्रभुको आदेश उल्लंघन गरें । यसर्थ परमप्रभुलाई ती कुराहरू गर्ने अधिकार छ । यसकारण तिमीहरू सबैले सुने । हेर मेरा पीडाहरू । मेरा सबै तरुणी र तन्देरिहरूलाई कैदी बनाइयो ।
- 19 मैले आफ्ना प्रेमीहरूलाई बोलाएँ । तर तिनीहरूले मलाई धोका दिए । मेरा पूजाहारीहरू र मेरा ज्ञानी मानिसहरू यही शहरमा मरे । तिनीहरू खानाको खोजीमा थिए । तिनीहरूले आफूलाई जिउँदो राख्न चाहन्थे ।
- 20 “हे परमप्रभु मलाई हेर्नुहोस्! म दुखमा परेकोछु! मेरो प्राण अस्वस्थ छ । मेरो हृदय अस्वस्थ छ किनभने म विद्रोही भएको छु । मेरा नानीहरू सडकमा तरवारले काटिएर मारिए । घर भित्र मृत्युशोक व्याप्त छ ।
- 21 “मेरो कुरा सुन, किनभने म पीडाले रूँदै छु । मलाई सान्त्वना दिने कोही पनि छैन । सबै शत्रुहरूले मेरो दुर्बलताहरूको बारेमा थाहा पाइसकेकाछन । तिनीहरू सुखी छन् । किनभने तपाईंले मलाई यस्तो गर्नु भयो । तिनीहरू सुखी छन् तपाईंले भन्नुभयो कि मेरा शत्रुहरूलाई तपाईंले दण्ड दिनुहुनेछ । अब तपाईंले जे भन्नुभएको थियो त्यो गर्नुहोस् । अब त्यही गर्नुहोस् । मेरा शत्रुहरू पनि अहिले मेरो जुन अवस्था छ त्यही अवस्थामा होउन् ।
- 22 “मेरा शत्रुहरू कति दुष्ट छन्, हेर्नुहोस्, तपाईंले उनीहरूसित त्यस्तो व्यवहार गर्न सक्नु हुनेछ, मैले जस्तो पाप गरेको थिए मसित त्यस्तो व्यवहार गर्नु भएको थियो, यस्तो गर्नु होस् किनभने मेरो हृदय निर्बल छ । म व्यावस्थामा कराइरहेकीछु, व्यावस्था बारम्बार कराइरहेकीछु ।”

अध्याय 2

हाय! कसरी परमप्रभुले सीयोनकी छोरीलाई बादलले ढाक्नु भएको छ, उहाँले कसरी इस्राएलको गौरवलाई, आकाशदेखि भूईँमा खसाल्नु भएकोछ! परमप्रभुले, जब आफ्नो रिस देखाउनु भयो उहाँले इस्राएलमा राखिएको पाउदानलाईपर्वह गर्नु भएन ।

2 परमप्रभुले याकूबको घर भत्काउनु भयो । उहाँले बडो निदर्यतापूर्वक यसो गर्नु भयो । रिस उठेको बेला उहाँले यहूदाकी छोरीको किल्ला पनि ध्वंश पार्नु भयो । परमप्रभुले यहूदाको राज्य र यसका शासकलाई धूलोमा मिलाउनु भयो ।

3 परमप्रभु रिसाउनु भयो यसर्थ उहाँले इस्राएलको सम्पूर्ण शक्ति ध्वंश पार्नुभयो । उहाँले इस्राएलको सैनिक सामर्थ्यलाई लानु भयो । वहाँले त्यसो गर्नु भयो । जतिबेला शत्रुहरू प्रवेश गरेका थिए । उहाँले याकूबलाई आगोको ज्वाला झैं जलाई दिनुभयो । उनी चारै तिर बल्ने आगो जस्तै भए ।

4 परमप्रभुले आफ्ना शत्रुहरूले झैं आफ्नो धनुमा ताँदो चढाउनुभयो । उहाँले दाहिने हातले काँड तयार पार्नुभयो । उहाँले यहूदाका सबै राम्रा मानिसहरूलाई मार्नु भयो । परमप्रभुले उनको आफ्नो शत्रुलाई झैं हत्या गर्नुभयो । परमप्रभुले आफ्नो रिस सियोनको पालमाथि खनाउनु भयो ।

5 परमप्रभु शत्रु जस्तै हुनु भएकोछ । उहाँले इस्राएलका सबै राजमहलहरू र सबै किल्लाहरू निल्नु भएकोछ । उहाँले यहूदाको छोरीलाई, यस्तो दुखी र मृत्युमा रुने बनाउनु भयो ।

6 परमप्रभुले आफ्नो पाल यसरी उखाल्नु भयो, मानौ त्यो एउटा बगैँचा हो । जुन ठाँउमा मानिसहरू भेला भएर उहाँको पूजा गर्थे, उहाँले त्यस ठाउँलाई ध्वंश पार्नु भएको छ । उनीहरू कुनै विशेष पवित्र दिन सियोनमा विशेष सम्मेलन गर्थे । परमप्रभुले मानिसहरूलाई भुल्न लगाउनु भयो । परमप्रभुले राजा र पूजाहारीलाई त्याग्नु भयो । किनभने उहाँ रिसाउनु भएको थियो र त्याग्नु भएको हो ।

7 परमप्रभुले आफ्नो वेदी त्याग गर्नु भयो, उहाँले आफ्नो उपासनाको पवित्र स्थान पनि त्याग्नु भयो । उहाँले शत्रुलाई यरूशलेम राजप्रसादहरूका पर्खाल पनि ढाल्न लगाउनु भयो । परमप्रभुको भवनमा शत्रुहरू आनन्दले चित्कार गर्न लागे ।

उनीहरूको चित्कारले छुट्टीको जस्तो परिवेश बनिएको थियो ।

8 परमप्रभुले सियोनकी छोरीको पर्खाललाई ध्वंश गर्ने योजना गर्नुभयो । त्यसकारण उहाँले ती पर्खालहरू ध्वंश गर्नु पर्ने ठाउँमा चिन्ह लगाउन गजले नाप्नु भयो । त्यस पछि तिनीहरू सबै भत्के ।

9 यरुशलेमका सबै फाटकहरू भूँड्या भए । यहाँले फाटकका सबै डण्डाहरू टुक्र्याई धुलो पार्नुभयो । उहाँका राजा र राजकुमारहरू अरु कुनै राष्ट्रमा छन् । उनीहरूलाई अब शिक्षा दिइने छैन । र यरुशलेमका अगमवक्ताहरूले पनि परमप्रभुबाट कुनै दर्शन पाएनन् ।

10 सियोनका सबै बूढा-प्रधानहरू भूँड्या बसिरहेका छन् । उनीहरू भूँड्या चुपचाप बसिरहेका छन् । उनीहरूले आफ्नो टाउकोमा धूलो हाले अनि बोराको लुगा लगाएका छन् । यरुशलेमका तरुणीहरू दुखले टाउको भूँड्या झुकाएका छन् ।

11 मेरो आँखा रोएर राता भएका छन् र फुलेका छन् । मेरो हृदय दुखीरहेको छ । मेरो हृदय भूँड्या खनिए झैं अनुभव गर्छु । मेरा मानिसहरू नष्ट भएकाले मलाई यस्तो अनुभव भएको हो । नानीहरू र दूधे शिशुहरू मूर्छा पर्दैछन् । उनीहरू शहरका गल्लीहरूमा मूर्छा पर्दैछन् ।

12 जब आफ्ना आमाहरूका काखमा नानीहरूको प्राण शिथिल हुँदै जान्छ तिनीहरू आफ्ना आमालाई सोध्छन्, “रोटी र दुध कहाँ छन्?”

13 सियोनको छोरी तिमीहरूलाई म कोसित तुलना गरूँ? हे सियोनकी कन्या-छोरी तिमीलाई म कोसित तुलना गरूँ? म तिमीहरूलाई कसरी सुख शान्ति दिनसक्छु । तिमीहरूको विनाश समुद्र झैं विशाल छ । तिमीहरूलाई कसले जाती पार्न सक्छ?

14 तेरा अगमवक्ताहरूले तेरोलागि केहि देखेका थिए । तर उनीहरूको दर्शनहरू झूटो थियो । सुधारका निम्ति तिनीहरूले तेरो दोष देखाएनन् । तिनीहरूले तेरो विषयमा प्रचार गरे तर तिनीहरूले तँलाई शुद्ध मूर्ख बनाए ।

15 त्यो बाटो हिड्ने कुनै पनि मानिसले, अचम्मले थप्पडी मार्छन् । तिनीहरूले यरुशलेमका छोरीलाई सिट्टी बजाउँछन् र टाउको हल्लाउँछन् । उनीहरूले सोध्छन्, “के जुन शहरलाई मानिसहरूले ‘परम सुन्दर शहर’ र ‘सारा पृथ्वीको आनन्द भन्ने गर्थे, यही शहर हो?”

16 तेरा सबै शत्रुहरू तँलाई खिसि गर्छन् । तिनीहरू सिट्टी बजाउँछन् र दाहरा किट्टै भन्छन्, “हामी पूर्णरूपले ध्वंश भएका छौं । साँच्चै, आज त्यही दिन हो जुन दिनको आशा हामीले गरेका थियौं । अन्तमा हामीले आज त्यही देखिरहेका छौं जो हामीले सोचेका थियौं ।”

17 परमप्रभुले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले परिकल्पना गर्नुभएको थियो । उहाँले त्यही काम गर्नुभयो जो उहाँले हामीहरूलाई गर्नु भन्नु भएको थियो । वहाँले त्यहि गर्नु भयो जो धेरै समय वहाँले गर्नु चाहानुहुन्थ्यो । उहाँले कुनै दया नदेखाइकन ध्वंश गर्नु भयो । तिम्रो यो अवस्था देखेर तिम्रो शत्रुहरू अत्यन्तै खुशी भए । उहाँले तिम्रो शत्रुहरूलाई अत्यन्तै बलियो बनाउनुभयो ।

18 परमप्रभुको सामुने अन्तर हृदयबाट क्रन्दन गर । हे सियोनकी छोरी तेरो पर्खालहरू आँसुको खोला जस्तै बग्ने दे । रात-दिन तेरो आँसु बग्ने दे । तेरो आँखालाई नरोक शान्त हुन नदे!

19 उठ! राती रोऊ! रातको प्रत्येक पहरको शुरुमा रोऊ । हृदयलाई परमप्रभुको समीप पोखाऊ । परमप्रभुसँग प्रार्थनाको लागि हात उचाल । आफ्ना नानीहरूको जीवनका निम्ति प्रार्थना गर । भोकले बेहोस भएका नानीहरूलाई जीवनदान दिने प्रार्थना गर । उनीहरू शहरका बाटो-घाटोमा खाना बिनानै बेहोस हुँदैछन् ।

20 हे परमप्रभु! मलाई हेर्नु होस्, हेर्नुहोस्, म को हुँ, जसलाई तपाईंले यस्तो व्यवहार गर्नु हुँदैछ? म तपाईंलाई एउटा प्रश्न गर्न चाहन्छु, “के आफूले जन्माएको शिशुलाई नै स्त्रीले खानु? के तिनीहरूले हुर्काएको नानीहरूलाई नै खानु? के पूजाहारी र अगमवक्ताहरूलाई परमप्रभुको मन्दिरमा मान्ने पर्छ?”

21 गल्लीहरूमा जवानहरू र बूढा मानिसको लाशहरू लडिरहेका छन् । तरुणी अनि तन्देरीहरू तरवारले बराबरी काटिए । परमप्रभु जब तपाईं रिसाउनु भयो तब तिनीहरूलाई मार्नु भयो । कुनै दया नदेखाइकन तपाईंले तिनीहरूको नष्ट गर्नु भयो ।

22 तपाईंले चारैतिरबाट मकहाँ आतङ्कलाई निम्ताउनु भयो । तपाईंले आतङ्कलाई कुनै पर्वका दिन जस्तै गरेर निम्ताउनु भयो । कुनै व्यक्ति पनि परमप्रभुको क्रोधबाट बाँच्न सकेन जसलाई हुर्काई बढाई गरेकी थिएँ मेरा शत्रुहरूले तिनीहरूलाई मारे ।

अध्याय 3

म एक मानिस छु जसले पीडाको अनुभव गरेको छ । परमप्रभुले हामीलाई एउटा लाठीले कुट्नु भयो । अनि जे भयो मैले त्यो देखें ।

2 परमप्रभुले मलाई डोर्याउनु भयो र ज्योति नभएको कालो अँध्यारोमा ल्याउनु भयो ।

- 3 परमप्रभुको हात मेरो विरूद्ध उठ्यो, उहाँले दिन भरि घरी-घरी यस्तो गर्नु भयो ।
- 4 उहाँले मेरो मासु र छाला तान्नु भयो । उहाँले मेरा हड्डीहरू भाँचि दिनुभो ।
- 5 परमप्रभुले मलाई घेर्नु भयो अनि सबै तिरबाट आक्रमण गर्नु भयो । उहाँले मेरो वरीपरी समस्या र तिक्तता ल्याउनु भयो ।
- 6 धेरै समय देखि मृत रहेको मानिस झैं उहाँले मलाई अँध्यारोमा बस्न बाध्या पार्नुभयो ।
- 7 परमप्रभुले मलाई बन्द गरेर राख्नु भयो, म उम्कन सकिनँ । उहाँले मलाई गहरूँङ्गो साङ्गलाले बाँध्नुभएको थियो ।
- 8 मैले विलाप गर्दै गुहार मार्गें तर परमप्रभुले मेरो प्रार्थना सुन्नु नै भएन ।
- 9 उहाँले मेरो बाटो ढुङ्गाको पर्खाल बनाएर छेकिदिनु भयो । उहाँले मेरो मार्ग ध्वंश गर्नु भयो ।
- 10 परमप्रभुले एउटा भालू सरह मलाई आक्रमण गर्न तयार हुनुहुन्थ्यो । उहाँ एक लुकि बस्ने सिंह जस्तै हुनुहुन्थ्यो ।
- 11 परमप्रभुले मेरो बाटो नै ढाकि दिनु भयो । उहाँले मलाई टुक्रा-टुक्रा पार्नु भयो । उहाँले मलाई उजाड ठाउँ जस्तो बनाउनु भयो ।
- 12 उहाँले आफ्नो धनु तयार पार्नु भयो । उहाँले आफ्नो काँडले मलाई ताँदो बनाउनुभयो ।
- 13 उहाँले मलाई भुँडीमा हिराउनु भयो । उहाँले मलाई काँडले हिराउनु भयो ।
- 14 म सारा मानिसहरूको समक्ष हाँसोको पात्र बनेको छु । सारा दिन तिनीहरूले मेरो खिल्ली उडाउँदै गीतहरू गाइरहे ।
- 15 परमप्रभुले मलाई दण्ड-स्वरूप विष पिउन दिनुभयो । उहाँले कपको वीटसम्म भर्नु भयो र तितो चिराईतो मिलाएर त्यो सबै पिउन लगाउनुभयो ।
- 16 परमप्रभुले मेरो दाँतहरू ढुङ्गामा ठेलेर भाँचिदिनु भयो उहाँले मलाई दलदलमा धकेली दिनुभयो ।
- 17 मैले सोचें अब फेरि मैले कहिल्यै शान्ति पाउने छैन । मसंग भएका सबै राम्रा कुराहरू मैले भूलें ।
- 18 मैले आफैलाई भनें, “परमप्रभुबाट सहयोग पाउँने आशा अब म गर्दिन ।”
- 19 परमप्रभु मलाई सम्झनु होस् म अति उदास छु । अनि मेरो घर छैन । त्यो तीतो विष सम्झनु होस् जुन तपाईंले मलाई दिनु भएको थियो ।
- 20 म राम्रो प्रकारले मेरा कष्टहरू सम्झन्छु र अति उदास छु ।
- 21 तर त्यसपछि अन्य केही कुरा सोचें, तब ममा आशा जाग्यो । मैले के सोचें भन्दा
- 22 परमप्रभुको महान प्रेम र कृपा-दृष्टि कहिल्यै समाप्त हुँदैन । उहाँको संवेदना कहिल्यै समाप्त हुँदैन ।
- 23 हरेक बिहान उहाँले यसलाई नयाँ रूपमा देखाउनु हुन्छ । परमप्रभु, तपाईं अत्यन्त सत्य र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ ।
- 24 म आफैलाई भन्छु, “परमप्रभु नै मेरो परमेश्वर हुनुहुन्छ अनि म उहाँमाथि विश्वास गर्दछु ।”
- 25 परमप्रभु ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले प्रतीक्षा गर्दछ । परमप्रभु ती मानिसहरूका लागि असल हुनुहुन्छ जसले उहाँलाई खोज्दछ ।
- 26 ती मानिसहरूको लागि राम्रो हो । परमप्रभुले चुपचाप रक्षागर्न प्रतीक्षा गर्नु हुन्छ!
- 27 मानव जातिको लागि बाल्य अवस्था देखि परमप्रभुको जुवा बोक्नु असल कुरा हो ।
- 28 जब परमप्रभुले उसलाई जुवा लगाई दिनु हुन्छ । त्यो मानिस एकलो र चुपचाप बस्नु पर्छ ।
- 29 त्यो मानिसले परमप्रभुको अगाडि आफ्नो अनुहार जमीन तिर निहुराएर घोप्टीनुपर्छ । हुनसक्छ, त्यहाँ अझ आशा होला ।
- 30 त्यो मानिसलाई कसैले हिराउँदा अर्को गाला पनि फर्काउनु पर्छ । मानिसहरूलाई अपमान गर्न दिनुपर्छ ।
- 31 त्यो मानिसले त्यो कुरा याद गर्नु पर्छ कि परमप्रभुले मानिसहरूलाई सदा रद्द गर्नु हुन्छ ।
- 32 जब परमप्रभुले दण्ड दिनुहुन्छ, उहाँसँग दया पनि हुन्छ । उहाँसँग दया छ किनभने उहाँको महान प्रेम र करुणा अपार छ ।
- 33 परमप्रभु मानिसहरूलाई दण्ड दिन चाहनुहुन्छ । उहाँ मानिसहरूलाई दुखी बनाउन चाहनुहुन्छ ।
- 34 परमप्रभु यी कुराहरू मनपराउनु हुन्छ । उहाँले पृथ्वीका सारा कैदीहरूलाई आफ्नो खुट्टाले कुल्चन चाहनुहुन्छ ।
- 35 उहाँले सर्वोच्च परमेश्वर सामु मानिसहरूले मानिसहरूलाई अन्याय गरेको चाहनुहुन्छ ।
- 36 मानिसलाई धोका दिएको मनपराउनु हुन्छ । यस्तो कुराहरू परमप्रभुले पटकै मनपराउनु हुन्छ ।
- 37 परमप्रभुले आज्ञा नगरुञ्जेलसम्म कसैले पनि एस्तो घटना होस् भनेर भन्न सक्तैन ।
- 38 सर्वोच्च परमप्रभुले नै असल र खराब दुवै घटनाहरू गराउन सक्नु हुन्छ ।
- 39 जब परमप्रभुले उसको पापहरूको लागि दण्ड दिनु हुन्छ । कुनै जीउँदो मानिसले विरोध गर्न सक्तैन
- 40 जाँचौं र हेरौं हामीले के के गर्यौं । त्यसपछि परमप्रभु तर्फ फर्कौं ।
- 41 हामी हाम्रा हृदय र हातहरू स्वर्गका परमप्रभुको तर्फ उठाऔं, अनि

- 42 उहाँलाई भनी, “हामीले पाप गर्यौं र बागी भयौं त्यसैकारण तपाईंले हामीलाई क्षमा दिनु भएन ।”
- 43 तपाईंले स्वयंलाई क्रोधले ढाक्नु अनि हामीलाई खेदनु भयो । तपाईंले हामीलाई निष्ठुरी प्रकारले मार्नु भयो ।
- 44 तपाईंले स्वयंलाई बादलले ढाक्नु भयो त्यसकारण कुनै पनि उपासकहरू तपाईंकहाँ पुग्न सकेनन् ।
- 45 तपाईंले हामीलाई अन्य जातिहरू प्रति मैला कसिङ्गर र फोहरी बनाउनु भयो ।
- 46 हाम्रा सारा शत्रुहरू हामीसँग क्रोधित भएर बोले ।
- 47 हामी अत्यन्तै त्रासीत भयौं र हाम्रो विनाश भयो ।”
- 48 मेरा आँखाहरूबाट आँसुका धारा बगे । मेरो मानिसहरूको सर्वनाश देखेर म रोएँ ।
- 49 मेरा आँखाबाट निरन्तर आँसु बगिरहे ।
- 50 परमप्रभु म लगातार रुने छु, जबसम्म माथिबाट तपाईंले हामीलाई हेर्नुहुन्न । म लगातार रुने छु जबसम्म तपाईंले स्वर्गबाट हामीलाई हेर्नुहुन्न ।
- 51 मेरा सबै शहरहरू रोएको देखेर मेरो आँखाहरूले मलाई दुखी तुल्यायो ।
- 52 हामीलाई घृणा गर्ने कुनै कारणै नभाएकाहरूले हामीलाई मात्र चरालाई झैं खेदाए ।
- 53 म जीउँदोलाई तिनीहरूले खाडलमा फ्याँकी दिए । तिनीहरूले ममाथि ढुङ्गाहरू वर्षाए ।
- 54 मेरो टाउको सम्म पानी आई पुग्यो । मैले आफैलाई भनें, “म खत्तम भएँ ।”
- 55 हे परमप्रभु, मैले तपाईंको नाउँ डाकें । मैले खाडलको पीढबाट तपाईंलाई पुकारें ।
- 56 तपाईंले मेरो आवाज सुन्नुभयो । कान नथुनु होस् र मलाई उद्धार गर्नुहोस् अनि मलाई बचाउनु होस् ।”
- 57 मैले सहायताका निम्ति गुहारेकै दिन तपाईं आउनुभयो । तपाईंले मलाई भन्नुभयो, “नडराऊ ।”
- 58 परमप्रभु, तपाईंले मेरो प्रतिरक्षा गर्नुभयो । तपाईंले मेरो जीवन पुन फर्काई दिनु भयो ।
- 59 हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो कष्ट देख्नु भएको छ । अब मेरो न्याय गरीदिनु होस् ।
- 60 मेरो विरुद्धमा तिनीहरूले बनाएको सबै प्रतिशोधका योजनाहरू तपाईंले देख्नु भयो ।
- 61 हे परमप्रभु तिनीहरूले मेरो अपमान गरेको सुन्नु भयो । मेरो विरुद्धमा दुष्ट योजनाहरू गरेको तपाईंले देख्नु भयो ।
- 62 मेरा शत्रुहरूका शब्द र विचारहरू सारा समय मेरो विरुद्ध छन् ।
- 63 जब तिनीहरू उठ बस गर्छन् । हेर्नुहोस् तब मेरो खिल्ली उडाउँदैछन् ।
- 64 हे परमप्रभु! तिनीहरूले गरेको कर्म अनुसार तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहोस् । तिनीहरूले जे गरे त्यसको लागि दण्ड भोगाउनुहोस् ।
- 65 तिनीहरू माथि आफ्नो श्राप स्वरूप कठोर हृदय दिनुहोस् ।
- 66 तिनीहरूलाई क्रोधमा खेदनु होस् । तिनीहरूको सर्वनाश गर्नुहोस् हे परमप्रभु आकाश मुनी देखि तिनीहरूलाई सर्वनाश गर्नुहोस् ।

अध्याय 4

हेर सुन कसरी फिका भयो । हेर असली सुन कसरी बदिल्यो । त्यहाँ चारैतिर छरिएका हीरामोतीहरू छन् । तिनीहरू प्रत्येक गल्छेडाहरूमा छरिएका छन् ।

2 सियोनका मानिसहरू बहुमूल्य रत्नहरू जस्तै थिए । तिनीहरूलाई सुनझैं कदर गरिन्थ्यो । तर अहिले तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई कुमालेले बनाएका माटोका पुराना भाँडाहरू जस्तै ठानिरहेका छन् ।

3 स्यालहरूले पनि आफ्नो छाउराहरूलाई दूध चुसाएर हुर्काउँछन्, तर मेरा मानिसकी छोरी निष्ठुरी छन् । उनी मरुभूमिमा हुने शत्रुमुर्ग जस्तै छन् ।

4 दूध खाने शिशुको जिब्रो तिर्खाले तालुमा टाँसिन्छ । नानीहरूले रोटी मागिरहेका छन्, तर तिनीहरूलाई कसैले पनि दिइरहेका छैनन् ।

5 ती मानिसहरू जो स्वादिष्ट खाना खान्थे, गल्लीमा भोकले मरिरहेका छन् । ती मानिसहरू जो राता लुगाहरू पहिरिएर हुर्के तिनीहरूले घुरान-पेटीबाट मैलाहरू टिप्दैछन् ।

6 मेरा मानिसका छोरीहरूको पाप सदोम र गोमोरको भन्दा ठूलो छ । सदोम र गोमोर सजिलै सर्वनाश भए । त्यो मानिसको हातबाट सर्वनाश भएको होइन ।

7 यहूदका कतिपय मानिसहरूले विशेष प्रकारले परमप्रभुलाई समर्पण गरे । ती मानिसहरू अति पवित्र थिए । तिनीहरू

हिँऊँभन्दा पनि सफा र दुध भन्दा पनि सेता थिए । तिनीहरूका शरीर मुँगा भन्दा पनि राता थिए । तिनीहरूका दाहरी नीलमणि ढुङ्गा जस्तै थिए ।

8 अहिले तिनीहरूको अनुहारहरू लालटिनको मोसोभन्दा काला छन् । तिनीहरूलाई गल्लीहरूमा पार भएर जाँदा कसैले पनि चिन्दैन । तिनीहरूका छाला हङ्डीसँग टाँसिएर चाउरी परेका छन् । तिनीहरूका छाला काठझैँ खस्तरा छन् ।

9 जो भोकले मर्नेहरू भन्दा तरवारले काटिएर मर्नेहरू भाग्यमानी हुन् । खानको कमीले मर्नेहरू भन्दा चोटबाट रगत बगेर मर्नेहरू अझ भाग्यमानी हुन् ।

10 एक समयमा माया गर्ने आइमाईहरूले आफ्ना नानीहरूका लागि खाना पकाउँथे । पछिबाट ती नानीहरू नै तिनीहरूका आमाहरूका एकमात्र आहार बने । यी सबै कुराहरू भए जब मेरो मानिसहरूलाई नष्ट पारिएको थियो ।

11 परमप्रभुले आफ्ना सारा क्रोध प्रकट गर्नुभयो र उहाँले आफ्नो क्रोध पोखाउनु भयो । उहाँले सियोनमा आगो लगाउनु भयो । आगोले सियोनको जगहरू धराशायी गरिदियो ।

12 यरुशलेमका फाटकहरूबाट शत्रुहरू प्रवेश गर्ने छन् भन्ने कसैले विश्वास गर्न सक्दैन थिए ।

13 यी सबै कुराहरू यरुशलेमका अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरूको पापको कारणले गर्दा अनि त्यहाँका निर्दोष जनतलाई जसले मारे ती मानिसहरूको कारणले गर्दा, भएका थियो ।

14 अगमवक्ताहरू र पूजाहारीहरू अन्धा मानिस सरह गल्लीहरूमा हिँड्दथे । तिनीहरू रगतले लतपत् भएका थिए । एका अर्कामा लुगा छुन पनि घिनाउँथे ।

15 तिनीहरू चिच्याए, “भाग! भाग! हामीलाई नछोऊ!” तिनीहरू भन्छन्, “तिनीहरू बेगारी भई घुम्नु पर्छ । उनीहरू यहाँ रहन सक्दैनन् ।”

16 परमप्रभु स्वयंले ती मानिसहरूलाई नष्ट गर्नुभयो उहाँले तिनीहरूको हेरचाह गर्नुभएन । उहाँले पूजाहारीहरूको आदर गर्नुभएन यहूदका बूढा-प्रधानहरूसँग उहाँको मैत्रीभाव थिएन ।

17 सहायताको निम्ति हेर्दा हेर्दा हाम्रो आँखाहरू टट्टाए । तर कतैबाट सहायता आएन । हामीले स्वयंलाई बचाउँन कुनै एक जातिलाई हेर्‍यौं । तर कुनै जाति पनि आएन ।

18 हाम्ना शत्रुहरूले सारा समय हामीलाई घात पारीरहे । हामी गल्लीमा सम्म निस्कन सकेनौं । हाम्रो अन्त्य नजीक आई सक्यो । हाम्रो समय पूरा भैसक्यो । हाम्रो अन्त्य आई सक्यो ।

19 ती मानिसहरू जसले हामीलाई खेदे तिनीहरू आकाशमा उड्ने चील भन्दा तेज थिए । ती मानिसहरूले हामीलाई पर्वतहरू सम्म खेदे हामीलाई समात्न भनेर मरुभूमिमा लुकेर ढुकी बसे ।

20 राजा हाम्रो लागि अत्यन्त प्रमुख थिए उनी हाम्रा प्राणका स्वास जस्तै थिए । तर राजालाई तिनीहरूले पासोमा पारे परमप्रभुबाटनै चुनिएका राजा थिए । हामीले राजाको विषयमा भन्यौं, “हामी उहाँको छायाँसँग बाँच्नेछौं उहाँले हामीलाई अन्य जातिहरूबाट जोगाउनु हुने छ ।”

21 एदोमका मानिसहरू खुशी बन, ऊज भूमिमा बस्नेहरू खुशी बन । तर याद गर, परमप्रभुको कचौरा तिमीहरूका वरिपरि आउने छ । जब तिमी त्यो कचौराबाट पिउछौ तिमीहरू मातिने छौं । अनि आफैँलाई नाङ्गो पार्ने छौ ।

22 हे सियोन तिमीहरूका दण्ड पूर्ण भयो, तिमीहरू फेरि कैदखानामा छैनौ । तर हेर परमप्रभुले एदोमका मानिसहरूलाई तिमीहरूको पापको दण्ड दिनुहुनेछ । उहाँले तिमीहरूका पाप उदाङ्गो पार्नु हुनेछ ।

अध्याय 5

हे परमप्रभु, याद गर्नुहोस्, हामीमा के घटेको थियो । हाम्रो अपमान हेर्नु होस् ।

2 हाम्रो भूमि प्रदेशीहरूको हातमा सुम्पिदिए हाम्रा घरहरू विदेशीहरूलाई सुम्पिदिए ।

3 हामी अनाथ भयौं । हाम्रा पिता छैनन् । हाम्रा आमाहरू विधवा जस्ती भएकि छिन् ।

4 हामीले पिउने पानी पनि किन्नु परेको छ । हामीले दाउराको पनि ज्याला तिर्नु परेको छ ।

5 हामीलाई भञ्जयाडमा जुवा बोकेर लैजान जोर गरिइएकोछ । हामी थकित छौं र हामीलाई विश्राम छैन ।

6 रोटी पाउनका लागि हामीले मिश्रसँग एउटा सम्झौता गर्यौं । हामीले अश्रूरसँग एउटा सम्झौता गर्यौं ।

7 हाम्रा पिता-पुर्खाहरूले पाप गरेका थिए अनि तिनीहरू मरेका छन् । तिनीहरूको पापको कर्म अहिले हामीले भोगी रहेका छौं ।

8 जो ठीक हाम्रा नोकरहरू थिए तिनीहरू हाम्रा शासक भएका छन् । कसैले पनि हामीलाई तिनीहरूबाट बचाउन सकेनन् ।

9 हामीले आहार खोज्नको लागि प्राणघातक उजाड ठाउँमा होम्रो जीवन खतरामा पार्यौं ।

- 10 हाम्रा छाला चुल्हा जस्तै तातेको छ । भोकको अतिशयाले गर्दा हामीलाई असाध्य ज्वरो आएको छ ।
- 11 शत्रुहरूले सियोनका स्त्रीहरूमाथि व्यभिचार गरेका छन् । तिनीहरूले यहूदाका शहरहरूमा तरुणीहरूलाई व्यभिचार गरेका छन् ।
- 12 हाम्रा राजकुमारहरूलाई शत्रुले झुण्ड्याएर मारेका छन् । तिनीहरूले हाम्रा बूढा-प्रधानहरूलाई सम्मान गरेका छैनन् ।
- 13 हाम्रा जवान छोराहरू शत्रुको कमारा छन् अनि हाम्रा छोराहरूका खुट्टा शत्रुहरूको भारी कामले लरवरिन्छन् ।
- 14 बूढा-प्रधानहरू शहरका मूल ढोकाहरूमा भेला हुन छाडीदिए । जवान मानिसहरूले संगीत बजाउन छाडीदिए ।
- 15 अब हाम्रो हृदयमा आनन्दको चिन्ह समेत पनि रहेन । हाम्रा नाचहरू शोक गीतमा परिवर्तन भएका छन् ।
- 16 मुकुट हाम्रो टाउकोबाट झरेर गयो । हामीले गरेको पापको कारणले, हामीमा खराब समय आएकोछ ।
- 17 ती कुराहरूको कारणले गर्दा, हाम्रा आँखाहरूले स्पष्ट देख्न छोड्यो ।
- 18 सियोन पर्वत बाँझोभूमि भयो । स्यालहरू सियोन पर्वतको वरिपरि दर्गुछन् ।
- 19 तर हे परमप्रभु । तपाईंले हामीमाथि सदैव शासन गर्नुभएको छ । तपाईंको सिंहासन सदाको लागि रहन्छ ।
- 20 हे परमप्रभु, हामीलाई तपाईंले सदाको लागि बिर्से जस्तो देखियो । तपाईंले त्यस्तो लामो समयदेखि हामीलाई एकलै छाडनु भयो ।
- 21 हे परमप्रभु, हामीलाई फेरि फर्काई तपाईं कहाँ ल्याउनु होस् । हामीआनन्दले तपाईं कहाँ फर्कने छौं । हामीहरूको जीवन पहिलेको जस्तै बनाईदिनु होस् ।
- 22 तपाईं हामीप्रति अति क्रोधित हुनुहुन्थ्यो । के तपाईंले हामीलाई पूर्ण प्रकारले इन्कार गर्नु भयो?

For other languages please go to www.wordproject.org